

DOKOŘÁN

DUBEN
2024
CENA 48,- Kč

Vážení divadelní přátelé,

tak jako obvykle jsme si i letos 27. března připomínali význam divadelního umění v rámci Mezinárodního dne divadla. A tak jako vždy byla o poselství tradičně požádána některá z významných divadelních osobností, aby se při této krásné příležitosti zamyslela nad rolí a důležitostí divadla jako umělecké formy a upozornila na jeho význam pro celou lidskou civilizaci i jednotlivce. Stejně tak má poukázat na jeho obrovský potenciál i pro naši ekonomiku. Autorem prvního poselství ke Světovému dni divadla byl Jean Cocteau a v roce 1994 zvolila mezinárodní divadelní komunita jako autora poselství Václava Havla.

V letošním roce toto poselství formuloval slavný norský spisovatel Jon Fosse narozený v roce 1959. Proslavil se rozsáhlým dílem od divadelních her, románů a sbírek poezie po eseje, knihy pro děti a řekly. Pro Fosseho styl psaní je charakteristický minimalismus a emoční hloubka, díky nimž se stal jedním z nejuváděnějších dramatiků na světě. V roce 2023 obdržel Nobelovu cenu za literaturu za své inovativní hry a prózu, která poskytuje hlas nevyslovitelnému. Fosseho dílo bylo přeloženo do více než 50 jazyků a jeho inscenace byly uvedeny ve více než tisícovce divadel po celém světě. Jon Fosse se ve svých dílech noří do podstaty lidského bytí a zabývá se tématem nejistoty, úzkosti, lásky a ztráty. Svým jedinečným stylem psaní a hlubokým zkoumáním každodenních situací se prosadil jako významná osobnost v současné literatuře a divadle. Jeho poselství nazvané *Umění je mír* uvádíme v celém znění:

„Každý člověk je jedinečný a zároveň stejný jako všichni ostatní lidé. Jedinečnost je vnější a lze ji vidět, jistě, ale v každém člověku je také něco, co mu přináležejí, co je právě jen tímto člověkem. Můžeme tomu říkat

duše nebo duch – nebo tomu nemusíme říkat nijak, pouze to můžeme vzít na vědomí.

Ale tak jako jsme současně každý jiný, jsme zároveň všichni stejní. Lidé ze všech koutů světa jsou v podstatě stejní, bez ohledu na to, jakým mluvíme jazykem, jakou máme barvu pleti, bez ohledu na barvu vlasů.

Možná je to trochu paradox, že jsme stejní a zároveň odlišní. A možná je člověk paradoxním díky napětí mezi tělem a duší, mezi tím nejpřízemnějším a nejimanentnějším a tím, co přesahuje hmotné, pozemské hranice. Ale umění, dobré umění, dokáže svým mimořádným způsobem spojovat zcela jedinečné s univerzálním a dokáže, aby to jedinečné, vlastně cizí, mohlo

být univerzálně chápáno. Umění tak rozbíjí hranice mezi jazyky, kontinenty, zeměmi. Spojuje nejen to, co charakterizuje každého jednotlivce, ale v jiném smyslu také to, co je charakteristické pro skupiny lidí, například národy. Ale umění toho nedosahuje tím, že by všechno učinilo stejným, ale naopak tím, že ukazuje rozdíly, ano, ukazuje to cizí. Ve veškerém dobrém umění je to právě to cizí, co člověk plně nechápe, a přesto tomu svým způsobem rozumí, to záhadné, mohli bychom říct, co nás fascinuje, ano, co vytváří transcendenci, přesah, který veškeré umění v sobě musí mít a směřovat k němu. A nenapadá mě lepší způsob, jak spojit protiklady. Je to přesný opak násilného konfliktu, který tak často vidíme rozvíjet se v destruktivních pokusech zničit to cizí, to jedinečné jiné, často pomocí těch nebestiálnějších inovativních technologií. To je terorismus. To je válka. Protože člověk má také zvířecí stránku, kdy se řídí instinkty, kdy ten druhý, ten cizí, není chápán jako něco uchvatně záhadného, ale jako hrozba naší vlastní existenci. A tehdy mizí to jedinečné, to rozdílné, co je všeobecně srozumitelné, a vzniká kolektivní

Zahajovací zkoušky vizualizovaného oratoria BASTARD v režii Petra Gazdika se samozřejmě zúčastnili i autoři Zdenek Merta a Stanislav Moša.

Stalo se...

Rozkvetlá Dvorana se letos obzvláště povedla.

V úterý 19. března pokřtila Zdena Herfortová knihu Luboše Marečka Kníže herectví o Ladislavu Lakomém.

Režisér Mikoláš Tyc už netrpělivě vyhlíží první diváky komedie Hra, která se zvrtila.

identita, kde ono jiné je hrozbou a musí být eliminováno. To, co nahlíženo zvenčí, vnímáme jako rozdíly, například rozdíly mezi různými náboženstvími a politickými ideologiemi, se stává něčím, co je potřeba porazit a zničit. Válka je boj proti podstatě člověka, proti jedinečnosti. A je to boj proti veškerému umění, proti jeho podstatě. Rozhodl jsem se mluvit o umění obecně, nikoli výhradně o divadelním umění, a to proto, že všechno dobré umění v hloubi duše pojednává o tomtéž, pojednává o přetváření toho, co je zcela jedinečné, zcela specifické, v něco univerzálního. Spojuje jedinečné a univerzální do uměleckého výrazu. Ne odstraněním specifických rysů, ale jejich zvýrazněním, tím, že dovolí cizímu, aby zřetelně vyniklo. Je to tak prosté jako to, že válka a umění jsou protiklady, tak jako jsou protiklady válka a mír. Umění je mír.“

Jon Fosse

Městské divadlo Brno se k tomuto poselství rádo připojuje.

Za všechny své kolegy se na setkání s vámi v hledištích našeho divadla těší

Stanislav Moša, ředitel MdB

B | R | N | O

STATUTÁRNÍ MĚSTO BRNO
FINANČNĚ PODPORUJE
MĚSTSKÉ DIVADLO BRNO,
PŘÍSPĚVKOVOU ORGANIZACI

 MINISTERSTVO
KULTURY

Partneři divadla

HOŠEK MOTOR

Dušan Vitázek

Bastardovi rozumím absolutně

Dušana Vitázka není třeba nijak zvlášť představovat. Má za sebou spoustu krásných rolí, mnohá ocenění, a protože v současné době zkouší hlavní roli v návratu legendárního muzikálu Zdenka Merty a Stanislava Moši *BASTARD*, bylo nasnadě, o čem se spolu budeme bavit.

Dušane, ty jsi před třiceti lety *Bastarda* neviděl, že?

To mi bylo 13 let a užíval jsem si krásná léta s kamarády v Trenčíně. Netušil jsem ani, kam půjdu na střední, natož že budu hrát ve svých čtyřiceti letech divadlo v Brně. Samozřejmě jsem viděl záznam inscenace. A jsem zvědav, jak přijmou pravověrní fanoušci novou podobu tohoto muzikálu. Je to ale vzrušující dobrodružství opakovat zrovna toto představení. Těším se moc.

Jak přistoupil realizační tým v čele s Petrem Gazdíkem k této práci?

Naštěstí se to rozhodli dělat přesně tak, jak já bych si přál a jak bych k takové práci přistupoval i já. Předkládají lidem opravdové vizualizované oratorium. Když jsem si totiž prohlédl záznam, začal jsem přemýšlet, jak bych takový titul připravil, kdybych ho měl režisrovat. A představoval jsem si, že bych přivedl náš orchestr na jeviště, protože hlavní důraz je zde kladen na hudbu. A vše okolo něj by mělo být vlastně takové trochu Cirque du Soleil. Ideální představa, tedy podle mého soudu, by byla udělat to jako jeden velký koncert s akrobaty a tanečníky, kteří by předváděli ten fantaskní příběh lidského tvora a jeho zápas mezi Satanem a Duchem svatým. Byl jsem pak velmi potěšen, když na první čtené zkoušce přišel režisér Petr Gazdík přesně s touto představou. Bylo to, jako by mi nakouknul do hlavy. Samozřejmě to nemůžeme udělat úplně jako koncert s akrobaty, bude se hrát velký lidský příběh, ale bude to vizuálně velmi zajímavé. Diváci se mohou těšit na akrobatky na šálách a další fantastické obrazy.

V čem svou postavu onoho lidského tvora vláčeného osudem chápeš? Nebo vlastně... chápeš ho?

Naprosto. Jsem chlap ve středním věku, který prochází několika krizemi naráz, a rozumím mu absolutně! Když zpívám ty písně,

je to, jako bych to mluvil za sebe. Musím na sebe dávat pozor, abych si z toho nevybral jenom to nihilistické. Protože ty myšlenky jsou hodně přísné, jak je Standa (*autor textu Stanislav Moša, pozn. aut.*) napsal. Tady nelze svoji roli hrát. Nemůže jít o žádnou hereckou exhibici a nejsou zde ani „tradiční“ herecké situace, chce to celého člověka. Původně se to prý mělo jmenovat *Poslední Adam*, protože příběh vypráví o tom, jak je

Na zkoušce muzikálu *Velká ryba* (*Big Fish*)

člověk vybrán z davu lidí jako jakýsi prototyp, a my sledujeme, co to znamená, kam se vyvine a posune. A i když se chová opravdu jako bastard, protože mu to někdo dovolil, tak je v něm kus něčeho dobrého, jakýsi prapůvod, kterému můžeme říkat třeba „světlo“. Velmi mi to připomíná film *Poslední pokušení Krista* Martina Scorseseho. Náš Bastard je v něm Adam i Ježíš.

Kromě herectví ses v poslední době zabýval i pomocnou režii. V čem je tato práce pro tebe nová? A hlavně z vlastní zkušenosti poznáváš, že to je velmi nesnadná disciplína, že?

Ano, to tedy rozhodně. Já to ale miluji. Teď jsem dělal asistenta Dodu Gombárovi při přípravě inscenace *Bílá Voda*. Tam bylo hod-

ně práce, dokonce jsem něco přebásnil, také malinko korepetoval a byl jsem tak zavalený prací, že jsem neměl čas zabývat se podružnostmi, jako je můj život, takže mi to hodně pomáhá. (*úsměv*)

Přibliž to trochu divákům, aby si udělali představu, v čem tato práce spočívá. A vůbec, jak to vnímáš ty jako herec, který najednou zakusí práci „za jevištěm“?

Asistent režie je velmi specifická práce... Protože to je opravdu práce! A není to umělecká práce, alespoň z větší části. Já jsem si vybral, že chci pracovat s Dodem Gombárem, abych se s ním znovu po dvaceti letech setkal. On je totiž můj divadelní „krstný otec“, protože jsme kdysi spolu dělali *Vlasy*. Nejdřív v Bratislavě a potom zde. A musím konstatovat, že je naštěstí pořád stejným člověkem. Hrozně mě baví vše hlídat, kontrolovat, starat se o to, aby bylo vše připraveno, aby byly všechny poznámky zapsány,

aby všichni měli ten komfort, že mohou dělat v klidu svoji práci. Asistent vytváří takové bezpečí, že bude vše včas zajištěno, že všichni herci budou na zkouškách tak, jak to režisér potřebuje. Že nikomu nebude nic chybět, ani ve výrobě, ani scénografovi, ani hudební skladatelce, prostě nikomu. A těch telefonů a zařizování je opravdu hodně. Je to brutální logistika. Velmi mě to baví. Trošku jsem si dovolil i „kecat“ do práce Dodovi, naštěstí je náš vzájemný vztah tak skvělý, že se na mě často obracel s dotazem, jak to vidím já. A já mu rád odpovídám: tady je to špatně, tady to padne... a je fajn, že on o tom přemýšlí a často mi dává za pravdu. V případě asistenta režie je to ale takové přicmrndávání bez zodpovědnosti. (*smích*) Každopádně, režisér je celé inscenaci zcela oddán, je v ní ponořen třeba celý rok a potřebuje občas trochu odstup. Takový zdravý a pragmatický odstup. Vše ale musí být velmi citlivě

podáno. Nemůžeme se spolu hádat, protože by to nemělo žádný výsledek. Naštěstí to nehrozí. Oba jsme měli z té práce radost.

Budeš v této práci pokračovat?

To nevím. Baví mě divadlo celé i s jeho technickými složkami od herce až po režiséra. Ale ještě to definitivně nevykrystalizovalo do nějaké konkrétní podoby. Mám ale jistotu, že bych to uměl. Kdyby někdo přišel s nějakým zajímavým scénářem a řekl mi, abych to zkusil, tak vím, že bych to dokázal. Taky by se mi to třeba vůbec nepovedlo. No, minimálně se toho nebojím. Ale ještě nemám to pnutí, které by mi říkalo: „Ano, chci dělat přesně tohle a přesně takhle.“ Zkusit si práci asistenta je tak trochu dvojsečné – ano, člověk víc přičichne k těm praktickým věcem okolo přípravy inscenace... Když je člověk hercem u divadla dvacet let jako já, teprve až nyní po zkušenosti s asistencí najednou zjišťuji, co všechno obnáší uvést ten kolos do pohybu. Je to ohromné prozření a je to skvělé! Miluju to. Ale nějaké čínské moudro říká, že když se člověku líbí krásná váza a neumí ji vytvořit, tak chce být alespoň hadrem, který onu vázu otírá. Potom ale onen člověk přijme mentalitu té hadry, a ne tvůrce vázy. A to je trochu práce asistenta režie. On je mentalitou logik, pragmatik. A to mě na tom trochu zrazuje od tvůrčí práce režiséra.

Máš nějaký titul, který bys chtěl režirovat?

Zatím ne. Mám rozepsanou jednu svoji věc, kterou až jednou dokončím, asi bych si to i rád zrežíroval a hrál v ní všechny role. (*smích*) A přemýšlím, co bych chtěl dělat nebo jak. Ale nemám žádnou konkrétní věc. Když něco vidím, mám u každé této inscenace spoustu nápadů, jak bych k tomu přistupoval já, ale není to ve fázi, že bych to opravdu velmi chtěl. Pohybují se jen v takové rovině koketování s touto myšlenkou.

Dušane, ještě píšeš své písně?

Teď na to nemám zrovna období, ale snad se k tomu jednou vrátím.

Tak ti budu držet palce, protože tvé písničky jsou skvělé. Díky moc za rozhovor.

Text: Helena Brzobohatá

V muzikálu *Velká ryba* (*Big Fish*), režie Stanislav Moša

FESTIVAL

DSB

17. — 28. 5. 24

DIVADELNÍ SVĚT BRNO

Pozvánka

DSB program v Městském divadle Brno

22. 5. 19:00 Činoherní scéna

HAMLET ANEB HÁDALA SE DUŠE S TĚLEM

Městské divadlo Brno

Bylo jen otázkou času, kdy se režisér Stanislav Moša po úspěšných inscenacích jiných Shakespearových dramát (*Benátský kupec*, *Král Lear*, *Antonius a Kleopatra*) rozhodne uvést i tuto Shakespearovu nejhranější tragédii, a to opět v nesmírně poetickém, avšak srozumitelném a divadelně působivém překladu Jiřího Joska. Pod podtitulem *Hádala se duše s tělem* se rozhodl tentokrát pro výrazné interpretační gesto: proslule rozpornou postavu Hamleta, snad nejsložitější charakter světového dramatu, svěřil hned dvěma hercům, kteří na jevišti existují vedle sebe jako jakási dvojjediná bytost. Jsou jimi čerstvá posila našeho souboru, mladý a mimořádně nadaný Martin Mihál a jedinečná opora našeho souboru Michal Isteník.

23. 5. 16:30 a 24. 5. 10:00 Činoherní scéna

HUGŮV SVĚT

Bratislavské bábkové divadlo / SK

Hugo se neztratil, Hugo se zatoulal. Má pět roků a vykračuje si po světě, přestože se ne-

pohne z místa. Svět patří Hugovi a v Hugovi je svět. Neví, neví, kde se co přihodí, ale určitě se něco bude dít. Jednou zabočí doprava a najde radost, potom doleva a objeví se strach, chvíli jen tak znuděně stojí na místě a potom na jedné noze rozčileně skáče dozadu, dopředu, do boku a zpátky. Pojďte se toulat spolu s Hugem a zjistíte, jaké je to jezdit na motorce, proč se mu nelíbí vojáci a jací jsou jeho starší bratři, znuděně žáby, afričtí sloni a nepředvídatelné lišky. Hugo nic neplánuje, ale zažívá. Hugo nehledá, ale nachází. Zažijte s Hugem „tady a teď“ v kontaktní inscenaci plné půvabných zvuků a loutek, kde je všechno na dosah ruky. Včetně mimozemšťanů.

Inscenace je inspirovaná soukromými zápisky Huga z Pezinku, který měl v době jejich vzniku čtyři roky.

23. 5. 18:00 Hudební scéna

TRAMVAJ DO STANICE TOUHA

DEKKADANCERS

Jazzem prosycená infuze současného tance na motivy hry Tennesseeho Williamse ve zpracování Arthura Pity a DEKKADANCERS. Bývalá jižanská kráska Blanche DuBois nečekaně navštíví sestru Stellu

a jejího hrubiánského manžela Stanleyho. Blanchein křehký svět se bortí ve chvíli, kdy se Stanley začíná až příliš nebezpečně přibližovat pravdě o její minulosti. Prostřednictvím strhující choreografie, podmanivé hudby a vynikajícího obsazení se přeneseme do místa, v němž se střetává realita a iluze, křehkost a maskulinita i vřelost a netečnost. DEKKADANCERS přivázejí světoznámý a progresivní tým choreografa a režiséra Arthura Pity. V tomto jedinečném složení přetaví klasickou hru Tennesseeho Williamse z roku 1947 v současný a elektrizující hudebně-taneční zážitek. Surovou a upecenou atmosféru letního New Orleans naplní autorská hudba předního skladatele Franka Moona. Dobový otisk do inscenace vnese scéna a kostýmy výtvarníka Yanna Seabry.

Všechny tři osobnosti žijí a tvoří v Londýně. Arthur Pita (původem Portugalec), Frank Moon (Brit) a Yann Seabra (původem Brazilec) vytvořili inscenace pro nejprestižnější světové scény, jako jsou The Royal Ballet a Sadler's Wells v Londýně, San Francisco Ballet či Joyce Theatre v New Yorku.

24. 5. 17:30 a 25. 5. 16:30 Hudební scéna

KONKURZ

Losers Cirque Company

Akrobatická show pestrá jako vylhaný životopis. Losers Cirque Company uvádí inscenaci *Konkurz*, ve kterém o vítězi rozhodnou sami diváci. „*My se vám ozveme!*“ Věta, kterou alespoň jednou v životě slyšel každý. Dnes zazní znovu. Skutečně se ozvou, ale jen jednomu z uchazečů, kteří se vyzbrojí vyladěnými „CVčky“ právě pouští do boje o... O co? Záleží na tom vůbec? Budoucí vítěz teď musí odložit své pravé já, servítky a sebeúctu a dokázat, že je nejlepší. Nebo to alespoň předstírat lépe než ostatní. Uspěť ve hře bez jasných pravidel rozhodně nebude snadné. Kdo přísné porotě předloží nejpopojnější koktejl z talentu, přetvářky a ostrých loktů?

25. 5. 20:00 Činoherní scéna

ŠEPOTY A VÝKŘIKY

Horácké divadlo Jihlava

Divadelní úprava filmového scénáře světoznámého švédského filmového a divadelního režiséra, spisovatele a dramatika Ingmara Bergmana, jednoho z klasiků filmu 20. století. Pro první uvedení Bergmanova díla v Jihlavě zpracoval předlohu do jevištní podoby Jakub Čermák, čelní zástupce mladé generace režisérů, uznávaný pro výtvarně působivé a zároveň emocionálně i výkladově silné zpracování klasického námětu. Původní scénář jako i zamýšlená budoucí podoba inscenace přenáší pozornost ke konci 19. století, konkrétně k příjezdu dvojice zámožných sester na rodinný statek, kde by měly společně trávit poslední dny života jejich třetí, na smrt nemocné sestry. Hluboká duševní a emocionální sonda a téma vytlačené na periferii zájmu, tedy blízkost smrti a vyrovnávání se s ní. Na statku se tak, v souzvuku s tímto tematickým odstínem, rozevívá propast mezi láskyplnou péčí a pozorností tamní nezištné služebné na jedné straně a sobectvím a citovou vyprázdněností a nedosažitelností sester vůči umírající na straně druhé. Náročná i konejšivá *Šepoty a výkřiky* vnáší světlo do spletitého prostoru smíření, soucitu i zármutku hledaných mezi něhou a krutostí.

28. 5. 19:00 Činoherní scéna

HRA, KTERÁ SE ZVRTLA

Městské divadlo Brno

Báječně bláznivá komedie o nástrahách a pastech divadelního představení patří už devátý rok k největším hitům londýnského West Endu a získala Cenu Laurence Oliviera za nejlepší komedii roku 2015. V Městském divadle Brno tento nekompromisní útok na divácké bránice inscenačně uchopil stálý host, režisér Mikoláš Tyc a diváci festivalu jej budou moci vidět krátce po dubnové premiéře.

BISKUPSKÝ DVŮR 2024

Městské divadlo Brno · SNIP & CO, reklamní společnost
Moravské zemské muzeum
uvádějí

PROČ BYCHOM SE NETĚŠILI NA SMETANU

8.–12. 6. a 3.–6. 7.

O STATEČNÉM KOVÁŘI

15.–17. 6.

KROKODÝL ZE SVRATKY ANEB MOZART V BRNĚ

19.–23. 6.

ELIŠKA/REJČKA

25.–27. 6.

CYRANO Z BERGERACU

29. 6. – 1. 7.

LAKOMEC

8.–9. 7.

NOC NA KARLŠTEJNĚ

11.–14. 7.

Prožijte poutavé příběhy, oděné do hudebního hávu, v jednom z nejromantičtějších zákoutí v centru Brna pod hvězdným nebem již popatnácté!

Představení probíhají v Biskupském dvoře ve vnitřním areálu Moravského zemského muzea, vstup je ze Zelného trhu.

Hraje se vždy od 20.30 hodin ve venkovních prostorách a za každého počasí.

Městské divadlo Brno

SNIP & CO
REKLAMNÍ SPOLEČNOST

B | R | N | O

STATUTÁRNÍ MĚSTO BRNO
FINANČNĚ PODPORUJE
MĚSTSKÉ DIVADLO BRNO,
PŘÍSPĚVKOVOU ORGANIZACI

Vstupenky lze zakoupit on-line a v pokladně MdB, Lidická 16, tel.: 533 316 360, www.mdb.cz

A portrait of Lenka Bartolšicová, a woman with dark curly hair, wearing a black top with lace sleeves. She is looking slightly to the right with a gentle smile.

Lenka Bartolšicová

Režisérovi se povedlo vytvořit inspirativní prostředí

Asi se mezi vámi najde jen velice málo jedinců, kteří ještě neviděli muzikál *Devět křížů*, v němž hraje i naše úžasná a nezapomenutelná herečka Lenka Bartolšicová. O její roli tety Adléty, ale i o práci pedagoga na brněnské JAMU i mimo ni a o všem možném jsme si popovídaly v příjemném a přátelském rozhovoru.

Potkali jsme se na Divadelní fakultě JAMU, kde učí zpěv už od roku 2013. Takže je nasnadě, aby se první otázka týkala právě její pedagogické činnosti a toho, co ji k ní vedlo.

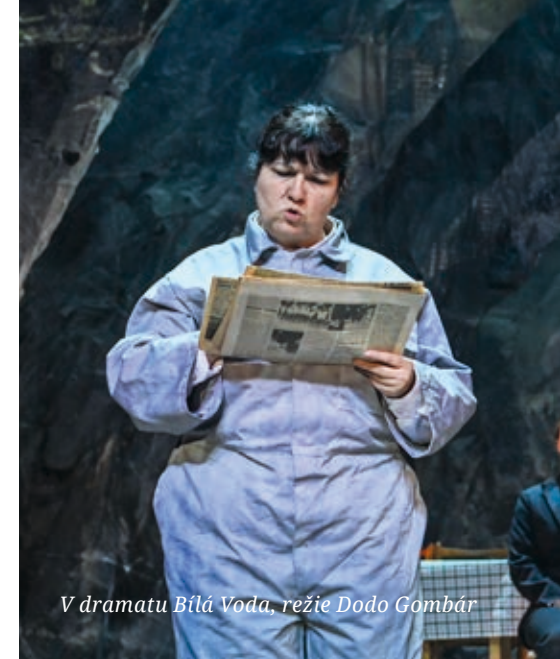
Mám v rodině pedagogy a tak nějak mě to k pedagogické práci odjakživa táhlo. Nějakého pedagogického ducha jsem v sobě měla asi vždycky. Poté co jsem dokončila školu, jsem si ale ještě úplně netroufala a říkala si, že nejdřív musím nabrat nějaké zkušenosti z praxe, které potom budu moct předávat dál. A když jsem uznala, že už by to šlo, tak asi dva roky nato byl na JAMU vypsán kurz, a ono to vyšlo. Pořád si ještě nejsem jistá, jestli dělám všechno správně a studenty připravuji na jejich dráhu umělce dobrým směrem, ale doufám, že ano.

V pedagogické činnosti jste se rozhodla pokračovat i mimo Divadelní fakultu. Založila jste vlastní školu zpěvu s výstižným názvem ZpěvuLenka, která funguje více než dva roky. Tam se zaměřujete na mladší studenty nebo máte studenty všech věkových kategorií?

Chodí tam jak děti, tak mladí lidé, kteří už nenavštěvují základní školu, ale třeba střední, a přemýšlí nad tím, že by šli na nějakou konzervatoř nebo vysokou uměleckou školu. I lidé, kteří už studují na vysoké škole nebo chodí do práce, ale zpěv je pro ně koníček. Přichází si zpěvem prostě udělat radost. **A současně se u vás lidé můžou učit i hrát na klavír?**

V podstatě všechno, co umíme, jsme schopni nabídnout. Výuku hry na klavír většinou spojuji i s hudební naukou, kterou se podle mě studenti nejlépe naučí v praxi. Měla jsem totiž původně být klavíristka. Nejdřív jsem začala hrát na klavír a až potom i zpívat. Když jsem končila základní školu, chtěla jsem se dokonce hlásit na konzervatoř na klavír, ale moje paní učitelka z tehdejší lidové školy umění říkala, že na ten už je pozdě, ale ať zkusím zpěv. Takže jsem to zkusila, ono to teda nevyšlo hned napoprvé, ale napodruhé už našťastí ano.

Myslím, že je načase se nenápadně oslím mústkem dostat k Městskému divadlu

V dramatu Bílá Voda, režie Dodo Gombár

Brno, i když u pedagogické práce ještě chvíli zůstaneme. Pokud se nemýlím, podílela jste se také na výchově dětských herců do muzikálu Matilda.

Ano, ale vlastně to bylo něco úplně jiného. Učit individuální zpěv a stoupnout si před skupinu třiceti dětí různého věku je velký rozdíl. Musela jsem se hodně připravit, protože smysluplně využít šedesát minut na tak velkou skupinu je poměrně složité a chtěla jsem, aby je to hlavně bavilo. Nakonec si ale myslím, že to docela klaplo. *(úsměv)*

Mezi inscenace, ve kterých vás mohou diváci Městského divadla v současné době vidět, patří mimo jiné i nejnovější Bílá Voda v režii Doda Gombára. Byla to vaše první společná spolupráce?

V podstatě by se dalo říct, že ano. I když jsem účinkovala už v muzikálu *Hair*, kterým se otevírala naše Hudební scéna a který Dodo režíroval. Tam jsem ale byla spíš v nějakém řeckně komparzu, takže k užší spolupráci s tímto fantastickým režisérem došlo právě až u *Bílé Vody*. Na její zkoušce velice ráda vzpomínám, povedlo se mu vytvořit inspirativní a bezpečné prostředí, ve kterém jsem měla pocit, že můžu svobodně tvořit.

S Kristýnou Daňhelovou v muzikálu *Devět křížů*, režie Petr Gazdík

Po dlouhé době se jednalo o vaši činoherní roli, naposledy jste hrála ve *Skleněném pokoji*, který měl u nás premiéru v roce 2015.

Bylo to pro mě překvapení. Myslela jsem si, že budu mít v lednu trochu volna, dokonce jsem měla naplánováno, že na tři až čtyři dny někam odletíme. Říkala jsem si, že se bude zkoušet činohra a to se mě přece netýká. Pak jsem se ale uviděla na obsazení a musím říct, že mě to velice potěšilo. A i když jsem se trochu bála, tak jsem se moc těšila na něco nového.

U činohry se musím mít stále víc na pozoru, ocitám se v prostředí, na které nejsem moc zvyklá, nemám hudbu, která by mě vedla. Vystudovala jsem operu a hrála převážně v operetách a muzikálech, takže jsem vždycky byla spíš za zpěvačku než za herečku. Mám velký respekt před všemi herci, kteří udrží v hlavě spoustu mluvených textů, protože mně se text vždycky pamatuje lépe, když je podložený hudbou. Těší mě, když jsem obsazená do činohry, říkám si, že to s tím mým mluvením není zase tak špatné a že nemusím jenom zpívat. Je to pro mě ale v podstatě stále nový obor.

Velmi výraznou roli máte v muzikálu *Devět křížů*. Jak se vám na postavě tety Adlěty pracovalo?

Bylo to docela náročné, protože to pro mě byla po dlouhé době větší role. Když z toho člověk vypadne, je potom náročné zase naskočit. Ale zase se jednalo o velice inspirativní zkoušení, jak s režisérem Petrem Gazdíkem, tak s Alenkou Antalovou. Díky tomu, že jsme se alternovaly, mohly jsme se navzájem inspirovat. Jsme ale samozřejmě každá jiná, a tak každá vnášíme do tohoto muzikálu něco trochu jiného.

Byla mezi postavami, které jste hrála, nějaká, která vás v životě v něčem obohatila? Například svým osudem?

Nemůžu říct jednu konkrétní postavu. Po každé když člověk ztvárňuje nějakou figuru, vytvoří si ji určitým způsobem v sobě a nějaký ten kousíček v něm vždycky zůstane. Ale asi to není úplně nic zásadního, i když těžko říct, možná kdybych pracovala v kanceláři, tak bych byla jiná osoba. Protože to, co dělám, můj charakter nějakým způsobem formuje, stejně tak role, ke kterým se

V muzikálu *Čarodějky z Eastwicku* z roku 2007, režie Stanislav Moša

díky své práci dostanu. Ale to už nejspíš nikdo nezjistí.

Jak relaxujete, když přijдете domů a máte toho všeho plnou hlavu, například v době zkoušení nebo když hrajete hodně repríz za sebou?

Snažím se, abych si to nenesla pořád s sebou. Nebude to asi úplně populární, ale vlastně odpočívám u hry na mobilním telefonu, u takové, při které nemusím přemýšlet. Anebo prostě umím, když mám na to prostor, nedělat vůbec nic a jenom vypnout a odpočívat. Když je počasí a není zima, ráda relaxuji na zahradě. Na jižní Moravě máme takový domeček po babičce, takže tam ráda vetknu ruce do hlíny, relaxuju a kochám se tím, jak to kolem krásně roste. A nejšťastnější jsem, když se tam sejdeme celá rodina a trávíme čas spolu. Mám také velké štěstí, že mám muže, který se nebojí domácích prací, takže když toho mám moc, klidně ty chuchvalce na zemi zamete, nakoupí a připraví jídlo i pro mě. Stejně tak je mi oporou moje dcera, která nejenže funguje v domácnosti, ale je vždy ochotná mi pomoci i při učení textů

tím, že mi „nahazuje“ ostatní role. Bez nich by to všechno bylo mnohem těžší. A čerstvě mám také vnučku, v jejíž přítomnosti se cítím prostě krásně...

Chodíte ráda jako divák i do jiných divadel nebo se třeba ráda chodíte dívat i u nás na představení, ve kterých zrovna nehrajete?

Chodím ráda, bohužel ne vždycky je čas. Ale když to vyjde, tak se jdu velice ráda podívat na kolegy. Dokonce i opakovaně navštívím představení, která se mi u nás líbí. Zajdu se s potěšením podívat i jinam, například tady v Brně na operu. Mrzí mě, že vzhledem k mému časovému vytížení se mi úplně nedaří vyjet za hranice naší země, kde jsem v divadle ještě nebyla. Přitom Vídeň není tak daleko a do Londýna se už dneska taky dá jednoduše zaletět.

A zajdete si třeba i na činohru nebo na balet?

Můžu jít na cokoli. Pokud bych jela do ciziny, jela bych asi na muzikál, který by mě zajímal jak z profesního, tak z pedagogického hlediska. Ale vlastně je mi to jedno, já jsem v tomto ohledu taková multižánrová. Mám ráda i dechovku, ve které jsem kdysi zpívala. (smích)

A moje poslední otázka, na příští sezónu se k nám do divadla vrací muzikál *Čarodějky z Eastwicku*, ve kterém jste před lety ztvárnila roli Felicie. Jak se na toto nové uvedení těšíte?

To byla vlastně moje první výraznější role u nás, tehdy jsem za ni získala širší nominaci na Cenu Thálie. Velmi mě potěšilo, že si někdo všiml někoho, koho prakticky nikdo nezná. Byla to pro mě hodně přelomová inscenace. Poprvé jsem dělala muzikál, ve kterém jsem musela zpívat jinak, než jak jsem do té doby byla zvyklá. Strašně mě to bavilo, takže se na nové uvedení už moc těším. Jistě půjde o jedno z těch představení, které, pokud v něm nebudu hrát, budu ráda navštěvovat a chodit se dívat na kolegy. Těším se na nové zpracování... Jistě je, že to bude fajn.

Text: Eliška Halodová

Předpremiéry 15. až 17. března na Činoherní scéně

hudba a písňové texty

libreto

Benj Pasek Justin Paul Steven Levenson

DRAHÝ EVANE HANSENE

režie Stanislav Moša

Dveře na Hudební scénu

Milí čtenáři, jak dokazuje obálka tohoto čísla, jaro se silně hlásí ke slovu, čas letí a 20. narozeniny Hudební scény se nezadržitelně blíží. Proto pokračujeme na našem facebookovém profilu i v soutěži, která toto výročí pravidelně připomíná. V minulém čísle vám Jaroslav Milfajt se svou kresbou opět pěkně zamotal hlavu. Ti, kteří poznali postavy z hudební komedie *Limonádový Joe*, jež měla v režii Petra Gazdíka premiéru 22. října 2016, a byli vylosováni, se již mohou radovat z hezkých cen. A do dalšího kola soutěže se můžete zapojit i tentokrát. Opět se jedná o inscenaci, kterou jsme uvedli na Hudební scéně, a i tentokrát nápovědu najdete v textu Kateřiny Vižďové na straně 35. **Soutěžte s námi a těšte se ze všeho, co pro vás chystáme!**

*Klára Latzková
Kresba: Jaroslav Milfajt*

Henry Lewis, Jonathan Sayer, Henry Shields:

premiéra

HRA, KTERÁ SE ZVRTLA

bláznivá komedie

Snaživí amatérští divadelníci představují svému obecenstvu novou inscenaci, na premiéře se však proti nim všechno spikne: rekvizity nejsou na svých místech, kulisy se hrouťí, dveře nejdou otevřít, mrtvolky ožívají a herci jsou fenomenálně neschopní. Báječná komedie o nástrahách a pastech divadelního představení se stane nekompromisním útokem na vaše bránice!

Režie: Mikoláš Tyc

Hrají: K. Daňhelová, M. Matějová, M. Němec, J. Mach, J. Florián, M. Mihál, J. Valeš a J. Przebinda.

Benj Pasek, Justin Paul, Steven Levenson:

předpremiéra

DRAHÝ EVANE HANSENE

nejúspěšnější muzikál současnosti

Jelikož je dané dílo skutečnou laskominou pro milovníky komorních muzikálů, nenecháme si tento výjimečný kus schovaný v šuplíku ani v dubnu! Čekají vás tedy další dvě předpremiéry emotivní inscenace o jednom normálním středoškolákovi Evanovi, jehož příběh vás aktuálním tématem pojednávajícím o sociálních sítích a skvělou hudbou chytne za srdce a už nepustí.

Režie: Stanislav Moša

Hrají: J. Brožek nebo M. Salvadori, A. Antalová, D. Křížová, D. Rymeš, L. Bergerová, L. Janota, L. Matouš a E. Skálová.

Andrew Lipka, John August:

VELKÁ RYBA (BIG FISH)

mystický muzikál

Edward Bloom je přesně tím hlavním hrdinou, s nímž se smějeme, jemuž se divíme, jenž nás rozčiluje, jehož obdivujeme a s nímž i pláčeme. Všechny dané emoce v sobě snoubí tento magický muzikál, jenž se svým zpracováním stává skutečnou oslavou divadla, neboť se vše v něm odehrává pod taktovkou královny fantazie, která však nakonec pozitivně ovlivní i realitu.

Režie: Stanislav Moša

Hrají: L. Janota nebo A. Slanina, D. Rymeš nebo M. Salvadori, R. Coufalová nebo T. Navrátilová, K. Helbich nebo M. Mičulka, M. Krajčová nebo E. Skálová, O. Halámek nebo D. Vítězek a další.

William Shakespeare:

HAMLET ANEB HÁDALA SE DUŠE S TĚLEM

nesmrtelná tragédie o hledání odpovědí

Ač naše zpracování ve všech situacích ctí dílo velkého alžbětince, přece jen v něm zaznamenáte významné interpretační gesto: slavná rozpolcená postava Hamleta je zde totiž rozpolcena doslova rozdělením jejích replik mezi dva herce, kteří jsou ale na sebe zcela napojeni, díky čemuž známou tragédii uvidíte v úplně novém a možná že i jediném správném světle.

Režie: Stanislav Moša

Hrají: M. Isteník, M. Mihál, P. Štěpán, P. Halberstadt, A. Antalová, V. Skála, K. Pekar, E. Skálová, D. Rymeš, J. Brožek, R. Širila a další.

PROGRAM DUBEN

PROGRAM KVĚTEN

ČINOHERNÍ SCÉNA

HUDEBNÍ SCÉNA

ČINOHERNÍ SCÉNA

HUDEBNÍ SCÉNA

PÁ 5.4. 14.00 Hra, která se zvrtila	
PÁ 5.4. 19.00 Hra, která se zvrtila	E5
SO 6.4. 19.00 Hra, která se zvrtila	P
NE 7.4. 19.00 Hra, která se zvrtila	E7
PO 8.4. 19.00 Prachy!	AB1
ÚT 9.4. 19.00 Prachy!	G2
ST 10.4. 19.00 Hra, která se zvrtila	AB3
ČT 11.4. 19.00 Hra, která se zvrtila	G4
PÁ 12.4. 19.00 Hra, která se zvrtila	AB5
SO 13.4. 19.00 Hra, která se zvrtila	A6
NE 14.4. 18.00 Hamlet aneb Hádala se duše s tělem	
PO 15.4. 18.00 Hra, která se zvrtila	SP
ÚT 16.4. 19.00 Hra, která se zvrtila	E2
ST 17.4. 19.00 Hvězda v pasti	
ČT 18.4. 19.00 Prachy!	zadáno
PÁ 19.4. 19.00 Prachy!	zadáno
NE 21.4. 18.00 Drahý Evane Hansene	
PO 22.4. 19.00 Drahý Evane Hansene	
ÚT 23.4. 19.00 Hra, která se zvrtila	AB2
ST 24.4. 19.00 Hra, která se zvrtila	
ČT 25.4. 19.00 Ti druzí	zadáno
PÁ 26.4. 19.00 Splašené nůžky	
SO 27.4. 18.00 Splašené nůžky	
NE 28.4. 18.00 Světáci	PPP
PO 29.4. 18.00 Světáci	PP1
ÚT 30.4. 18.00 Světáci	P18

ST 3.4. 19.00 Velká ryba (Big Fish) T2024/Z2024	
ČT 4.4. 19.00 Velká ryba (Big Fish) V2024	
PÁ 5.4. 19.00 Velká ryba (Big Fish) R2024/X2024	
SO 6.4. 19.00 Velká ryba (Big Fish) A2024/M2024	
NE 7.4. 14.00 Velká ryba (Big Fish)	
NE 7.4. 18.00 Velká ryba (Big Fish)	
PÁ 19.4. 14.00 BASTARD	
PÁ 19.4. 19.00 BASTARD	G5/E5
SO 20.4. 19.00 BASTARD	P
NE 21.4. 19.00 BASTARD	D/E7
PO 22.4. 19.00 BASTARD	A1/AB1
ÚT 23.4. 19.00 BASTARD	G2/E2
ST 24.4. 19.00 BASTARD	A3/AB3
ČT 25.4. 19.00 BASTARD	A4/AB4
PÁ 26.4. 19.00 BASTARD	A5/AB5
SO 27.4. 19.00 BASTARD	A6/AB6
NE 28.4. 18.00 BASTARD	
PO 29.4. 18.00 BASTARD	SP
ÚT 30.4. 19.00 BASTARD	A2/AB2

Velká ryba (Big Fish)

■ Premiéra ■ Veřejná generálka

ST 1.5. 18.00 Světáci	
ČT 2.5. 18.00 Světáci	PP2
PÁ 3.5. 19.00 Hra, která se zvrtila	G5
SO 4.5. 19.00 Hra, která se zvrtila	AB6
NE 5.5. 19.00 Hra, která se zvrtila	D
ÚT 7.5. 19.00 Bílá Voda	E2
ST 8.5. 18.00 Bílá Voda	
ČT 9.5. 19.00 Bílá Voda	A4
PÁ 10.5. 19.00 Bílá Voda	E5
SO 11.5. 19.00 Velký Gatsby	A6
NE 12.5. 19.00 Velký Gatsby	E7
PO 13.5. 19.00 Hra, která se zvrtila	A1
ÚT 14.5. 19.00 Hra, která se zvrtila	A2
ČT 16.5. 19.00 Hra, která se zvrtila	AB4
PÁ 17.5. 19.00 Bílá Voda	A5
SO 18.5. 19.00 Bílá Voda	AB6
NE 19.5. 19.00 Velký Gatsby	D
PO 20.5. 19.00 Velký Gatsby	
ÚT 21.5. 19.00 Velký Gatsby	E2
ST 22.5. 19.00 Hamlet aneb Hádala se duše s tělem	
ČT 23.5. 16.30 Hugův svět	
PÁ 24.5. 10.00 Hugův svět	
SO 25.5. 20.00 Šepoty a výkřiky	
NE 26.5. 19.00 První rande	
PO 27.5. 19.00 Hra, která se zvrtila	AB1
ÚT 28.5. 19.00 Hra, která se zvrtila	G2
ST 29.5. 19.00 Hra, která se zvrtila	A3
ČT 30.5. 19.00 Hra, která se zvrtila	A4
PÁ 31.5. 19.00 Prachy!	G5

ST 1.5. 19.00 BASTARD	
ČT 2.5. 19.00 BASTARD	G4
PÁ 3.5. 18.00 BASTARD	
SO 4.5. 19.00 BASTARD	
NE 5.5. 14.00 BASTARD	
PO 6.5. 19.00 Lakomec	
ST 8.5. 18.00 Heidi	
ČT 9.5. 18.00 Heidi	
PÁ 10.5. 16.00 Heidi	
SO 11.5. 14.00 Heidi	
SO 11.5. 18.00 Heidi	
NE 12.5. 14.00 Heidi	
ÚT 14.5. 19.00 Devět křížů	A2024/M2024
ST 15.5. 19.00 Devět křížů	R2024/X2024
ČT 16.5. 19.00 Devět křížů	T2024/Z2024
PÁ 17.5. 19.00 Devět křížů	
SO 18.5. 19.00 Devět křížů	
NE 19.5. 14.00 Devět křížů	
NE 19.5. 18.00 Devět křížů	
PO 20.5. 19.00 Devět křížů	V2024
ÚT 21.5. 18.00 Devět křížů	
ČT 23.5. 18.00 Tramvaj do stanice Touha	
PÁ 24.5. 17.30 Konkurz	
SO 25.5. 16.30 Konkurz	
ÚT 28.5. 18.00 Monty Python's Spamalot	
ST 29.5. 19.00 Monty Python's Spamalot	
ČT 30.5. 18.00 Monty Python's Spamalot	

■ Divadelní svět Brno 2024

John Du Prez, Eric Idle:

MONTY PYTHON'S SPAMALOT

bláznivá muzikálová komedie podle Monty Pythonů

Rok se s rokem sešel a všichni milovníci absurdního nekorektního humoru britské komediální skupiny Monty Python ke své velké radosti v našem květinovém programu konečně našli svůj svatý grál! Na Hudební scéně tedy znovu vystavíme hrad Camelot pro rytíře kulatého stolu, vytvoříme jezero pro jednu zdejší dámu a užijeme si společně tři výsostně vtipné večery!

Režie: Stanislav Slovák

Hrají: P. Štěpán nebo L. Vlček, H. Holišová nebo A. Zelová, J. Brožek nebo O. Halámek, D. Rymeš nebo M. Salvadori, O. Studénka nebo D. Vitázek, L. Janota nebo A. Slanina a další.

Michael Schanze, Hans Dieter Schreeb:

HEIDI

romantický muzikál podle bestselleru Johanny Spyri

„Jen dívej, svět je kouzelný...“ O této jednoduché pravdě, na kterou se ovšem v mnohdy složitém dospěláckém životě občas lehce zapomíná, nakonec svou čistotou, laskavostí, upřímností, láskou a dětskou radostí přesvědčí malá Heidi svého zádumčivého samotářského dědečka Konráda, na vozík upoutanou kamarádku Klárku i diváky napříč všemi věkovými kategoriemi.

Režie: Stanislav Moša

Hrají: V. Abrahám nebo K. Čtveráčková nebo K. Kabele, G. Čtveráčková nebo M. Juráčková nebo L. Mohylová, K. Helbich nebo P. Helbich nebo M. Mičulka, R. Jícha nebo I. Ondříček a další.

Kateřina Tučková, Dodo Gombár:

BÍLÁ VODA

dramatizace románu o ženách, víře a zlu

Název strhující inscenace i knihy, podle níž vznikla, je odvozen od zastrčené vesnice, kam přijíždí novinářka Lena, aby se skryla před pohnutou minulostí. Setká se tu se svéráznou řeholnicí Evaristou a dalšími řádovými sestrami, jejichž dramatické osudy jsou plné démonů, jež, jak vyjde najevo, sužují i samotnou Lenu, která se s nimi chtě nechtě musí sžít...

Režie: Dodo Gombár

Hrají: L. Janíková, M. Sedláčková, R. Coufalová, D. Hofmanová, D. Velčická, P. Vitázková, M. Krajčová, E. Kubálková a další.

Alan Zachary, Michael Weiner, Austin Winsberg:

PRVNÍ RANDE

muzikálová komedie o krizi mezilidských vztahů

V jedné newyorské restauraci se na tzv. schůzce naslepo potkávají dva mladí lidé. Jsou plní napětí, očekávání a samozřejmě i nejrůznějších komplexů. A právě ony komplexy působící jim zmatek v hlavě se v průběhu inscenace mnohokrát zhmotní do rozmanitých nečekaných podob, čímž z inscenace vytváří jedno z nejzábavnějších děl současného hudebního divadla.

Režie: Stanislav Moša

Hrají: D. Rymeš, E. Skálová, A. Slanina, S. Janotová, D. Vitázek, K. Pekar a V. Matušová nebo A. Zelová.

Představujeme

Hudební scéna, jak ji neznáte

Odpočinková místnost neboli

kuřárna

Odpočinková místnost v našem divadle na Hudební scéně, jak již název napovídá, by měla sloužit k odpočinku. To vám tedy mohu zodpovědně sdělit, že tak to není. Odpočívat se tam nedá a ani tam nikdo za tím účelem nechodí. Mohli bychom ji možná spíš nazvat čekárnou, protože tady se čeká na výstup při zkoušce či představení. Ale daleko nejpřesnější je název kuřárna. Nedá se nic dělat, lidé mají svoje neřesti a musí mít možnost je někde provozovat.

se s kým rozešel, kdo má jaký průšvih nebo kdo je nominovaný na nějakou cenu).

A teď pozor! Teď to přijde. To tajemství, které tajemstvím tak úplně není... V kužárně se také hrají různé hry. Standa Moša to nerad vidí, vždycky říkal, že jediná povolená hra jsou šachy, v žádném případě karty nebo kostky. Nevím, jestli si opravdu myslí, že tyto hry do kužárny nepatří, nebo se bojí, abychom se neobebráli a potom neměli špatné vztahy, které by se mohly projevit na jevišti. Ale na druhé straně... přece ví, že jsme profíci a že na jevišti rozhodně netaháme nic, co tam nepatří!

V poslední době přišla do módy hra zvaná backgammon. Nevím, jestli znáte – pokud ne, zkuste se o ní něco dozvědět a zahrajte si ji. Je výborná! A navíc, je to hra daleko více podobná šachům než kartám či kostkám.

Od chvíle, kdy uvádíme představení, ve kterých hrají děti, slouží kužárna také jako dětský koutek nebo lépe „klubovna dětské skupiny“. A protože děti neznají Standův názor, tak hrají karty, pexesa, prší, sedmu, dokonce starší kluci začali hrát poker! My dospěláci se na ně díváme trochu závistivě. *(smích)*

Když je v divadle nějaká událost, která si to zaslouží (premiéra, narozeniny, svatba či jakákoli jiná příležitost něco oslavovat), objeví se spousta dobrot. Sladkosti, zákusky, masné pokrmy, různé domácí výrobky... A samozřejmě i něco na zapítí. V tu chvíli se kužárna promění z celkem nudné místnosti na vynikající degustační prostor, kde ve volném čase každý najde přesně to, po čem jeho srdce prahne. Samozřejmě ani tyto chvíle neovlivní dění na jevišti, na to máme všichni divadlo moc rádi.

Nevím, jestli jsem vám, kteří jste do této chvíle netušili, že v divadle nějaká odpočinková místnost je, natož k čemu slouží a kde se nachází, dokázal přiblížit tuto pro lidi z divadla velice zásadní místnost. Nevím ani, jestli když jsou dny otevřených dveří, se při prohlídce tato místnost nevynechává. Možná je to ale dobře. Jsou dveře, které mají zůstat zavřeny.

Text: Tomáš Sagher

Kužárna ale není jen místnost, kde se scházejí kuřáci. Schází se tady vlastně všichni, kdo buď zkouší na jevišti Hudební scény, nebo hrají ten večer na Hudebce představení. A když říkám všichni, myslím tím opravdu všichni, ne jen herci, ale i kluci z techniky, dámy z garderoby, rekvizitářky, uvaděčky, hasiči, dirigenti, muzikanti, dramaturgové, autoři, sem tam i nějaký ten režisér.

Asi si teď říkáte – proč dělají takovou vědu z místnosti, kde „hulíči vypalují zobáky“. Ale to je právě ten omyl.

V kužárně se dozvíte všechno, co potřebujete. Dozvíte se od kolegů, jak to máte správně hrát, taky se dozvíte, jak blbě to hrají ti, kteří tam zrovna nejsou, dozvíte se nejnovější zaručené jobovky (kdo s kým chodí, kdo

MUZIKÁLY Z LIDICKÉ

slavnostní benefiční koncert pro Ukrajinu

Světová premiéra 11. listopadu 1993 na Činoherní scéně

Zdenek Merta Stanislav Moša

BASTARD

režie Stanislav Moša

Michaela Hasalová

Je důležité si roli zažít

Zpěvačku, herečku a muzikantku Michaelu Hasalovou můžete v našem divadle vidět již ve třech inscenacích a záhy i ve čtvrté. Hostuje nejen u nás v divadle, ale působí i na jiných muzikálových scénách napříč naší republikou. S absolventkou muzikálového herectví v ateliéru Petra Štěpána jsem si povídal o tom, jak se zakoukala do divadla, jak se jí hudebně spolupracuje s jejím dlouholetým životním partnerem a co ji čeká v budoucnu.

S Petrou Šimberovou a Martou Matějovou v muzikálu *Devět křížů*, režie Petr Gazdík

Mnoho lidí má v dětském věku sen, že budou hercem, herečkou. Měla jsi jako malá taky takové touhy, nebo to přišlo až později?

Přišlo to později. Myslím, že jsem měla čtrnáct nebo patnáct a viděla jsem poprvé film *Varieté* s Cher a Christinou Aguilero. Byla jsem unešená, jak tam holky zpívaly a tancily, a řekla jsem si: „Wow, toto chci dělat.“ Trošku jsem si v tom věku neuvědomila, že už mi s tancem malinkato ujel vlak, ale jak se říká, nikdy není pozdě. Tak jsem si na internetu našla konzervatoře, na které bych se mohla přihlásit.

Jak ses připravovala na přijímací zkoušky?

Na zpěv a na kytaru jsem chodila už dřív do hudebky. Na tanec jsem si našla jednoho pana učitele, protože jsem věděla, že je tanec potřebný, ale já jsem se mu nikdy nevěnovala. On mě naučil nějaké vazbičky a byl skutečně přísný. Fakt jsem to nečekala, to

bylo pořád: „A znovu a znovu a tam jsi udělala chybu,“ ale když už viděl, že je toho na mě moc, řekl: „Dej si na chvilku nohy nahoru, dám ti něco sladkýho a pojedeme znovu.“

A co herectví? Na to ses nějak připravovala?

Vlastně jsem vůbec netušila, co to je. Naučila jsem se pochopitelně všechny texty, které byly potřeba, a na přijímacích mi zadávali: „Řekněte to smutně, vesele, našťavaně...“ A vyšlo to.

Takže jsi vůbec netušila, co tě na hodinách herectví čeká? Byly první hodiny šok?

Já jsem předtím chodila do Bratislavy na Státní konzervatoř na takovou přípravku. A tam když poprvé zaznělo heslo „herecká etuda“, řekla jsem si: „Co to proboha je?“ Někjaká činnost beze slov a já úplně ve stresu: „Co mám dělat?“ Takže jsem si doma něco připravila a říkala jsem si: „Já vůbec nevím, jestli to tak může být.“ Takže to byl

šok. Ale moji pedagogové mi opravdu pomohli, když viděli, že jsem absolutně nepolíbená.

Předpokládám, že přesun z konzervatoře na JAMU už takový šok nebyl.

Nene, to už bylo lehčí. Už jsem trošku tušila, co mám čekat. Akorát to bylo zase úplně jinak. Já jsem byla v páfáku a tam už jsme pracovali na ucelených kusech, a najednou zase všechno od začátku. Ale úplně odjinud. Největší šok byl teda tanec. To bylo nahuštěné, na konzervatoři jsme takovou přípravu neměli, víceméně hlavně lidovky. Ale tady najednou všechny ty balety a noha sem a noha tam a já jsem se nestačila divit.

Tak abys to zvládla jako Christina Aguilera, potřebuješ pořádně makat, ne?

Asi ano. I když myslím, že pořád hlavně předstírám, že to umím, a víc zpívám, než tančím. (smích) Když já už vlastně nevím. Po *Producentech* a *Chicagu* v Ostravě už mám pocit, že se dá zvládnout všechno.

Jaký byl tvůj vstup do profesionální praxe? Na co bys vzpomněla ze svých začátků?

Já jsem vždycky zpívala. Pořád jsem byla součástí nějakého dua, tria, nějaké kapely, to za mnou chodilo vždycky. Na konzervatoři nebyla moc příležitostí ani na konkurzy, ani na nic podobného. Teda, byla jsem na jednom v Praze, na koncertní provedení *Bídníků*, tam mě vybrali, ale nakonec jsme zjistili, že je to jedna veliká bouda. Na JAMU jsem se většinou věnovala škole, u toho jsem zase jenom zpívala a pak nám toho strašně moc překazil kamarád covid. Pak jsem udělala konkurz do inscenace *Josef a jeho úžasný pestrobarevný plášť* do Divadla Andreja Bagara v Nitře a sotva jsme odpremiérovali, začala jsem zkoušet v inscenaci *Sněhurka a já* v MdB. Zjistila jsem, že práce přibývá tady, takže s *Josefem* jsem se hezky rozloučila a od té doby pracuju jenom tady v Česku.

Ty máš za sebou nějaké inscenace v Městském divadle Brno, pak ve Východočeském divadle Pardubice a v Národním divadle moravskoslezském v Ostravě. Dá se porovnat způsob práce v těchto jed-

notlivých divadlech? Našla bys tam nějaké rozdílnosti?

Myslím, že styl práce v Ostravě a tady je trošičku podobnější než třeba v Pardubicích. Protože oni jsou přece jenom malinkatá parta a funguje to trošku jinak. Ale zase těžko říct, protože já jsem tam zkoušela s Petrem Gazdíkem, takže hlavně díky němu to bylo podobné. Ale například v Ostravě i v Pardubicích začínají zkoušky v devět hodin ráno, ne v deset, jak jsem na to zvyklá z Brna.

Co je lepší?

V deset, rozhodně v deset. Od školních časů vždycky jenom v deset. Ale vážně, někde něco funguje líp, někde něco hůř, je to srovnatelné. Co mně chybělo v Pardubicích i v Ostravě, co se tady dělá, je ten skutečně intenzivní generálovský týden. Kdy jsou zkoušky ráno i večer, a i když je třeba víc alternací nebo třeba understudy, všichni mají možnost si to zkusit. Kdežto v Pardubicích i v Ostravě jsou to jenom dvě hlavní zkoušky, jedna generálka a pak už je veřejná generálka a premiéra. Pro nás je důležité, když si roli zažijeme a jsme si v tom jistí.

Ambice prosadit se v pražských muzikálech jsi zatím neměla?

V pražských ani ne. Pochopitelně jsem zkoušela nějaké konkurzy, ale já dám vždycky na pocit a zatím jsem ani jednou neměla ten pocit „tak tady jsem správně“. Co bych si ráda dala jako takový dárek ke třicátinám, je nějaký konkurz v Londýně nebo v Americe, kde bych mohla zkusit a zažít, jaká je tam atmosféra. Chtěla bych si dopřát takovýto malinkatý stres. Ale o nic by mi nešlo a zkušenosti by mi nikdo nikdy nevzal.

Svým hudebním projektům se ale věnuješ stále, že ano?

Jasně, furt něco mám. Asi takový nekonstantnější duo s Tonym (*Tony Marko, klavírista a aranžér, partner M. Hasalové, pozn. aut.*), do kterého jsme se pustili, když jsme spolu začali chodit. A od té doby to trvá. V záloze pak máme ještě skvělého bubníka, kterého někdy bereme s sebou, takže když je potřeba, fungujeme i jako trio. Taky jsem vděčná za spolupráci s *New Time Orchestra* tady z Brna, s tímto big bandem už

mám za sebou několik hezkých akcí. Ono je to dobré i pro sebevědomí, když ta tlupa chlapů přijde a řekne třeba: „Tobě to sluší,“ nebo tě muzikanti pochválí: „Ty brdo, ty jsi fakt výborná zpěvačka.“ To si pak vzpomenu na svého pedagoga zpěvu na JAMU Karla Hegnera, bez něj bych ve zpěvu nebyla tam, kde jsem.

Nestává se vám v té vaší malé skoro „rodinné“ kapele, že byste si řešili své spory z domu?

Ne, to vůbec ne. My jsme schopni si vymluvit díru do hlavy oba dva, a to je podle mě naše obrovská výhoda. Protože krize byly, samozřejmě, za těch sedm let, kdo neměl. Ale my jsme schopni si i o sklenici vody povídat tři hodiny. Skutečně, jednou jsme se opravdu tak pohádali o tom, kdo z nás má jaký názor na free jazz, do jedné do rána. A já pak povídám: „Víš, o čem my dva vedeme tuhle hádku? Není to nesmysl?“ A bylo dobře. Ale v hudbě ne. I když jsme sebevíc pohádaní – a už jsme tak šli, myslím, jednou na nějaký kšeft – nikdy by se nestalo, že bychom jeden druhému udělali naschvál, protože víme, co je důležité v ten moment, a dokážeme potlačit, že jsme partneři, a spíš fungujeme na profesionální úrovni jako kolegové.

Jako že by ti schválně hrál o tercii výš, to se nestává?

To už se jednou stalo, ale jen kvůli tomu, že neměl zapsanou tóninu. Víckrát. Ale nebylo to schválně.

Miško, máš nějaké koníčky? Nějakou zajímavou náplň volného času?

Volný čas? Ne, já nemám volný čas. Vlastně od ledna jsem neměla volný víkend. Bohudíků. Po škole jsem si myslela, že hned dostanu někde angažmá, a nebylo nic. Tak jsem si řekla, že se budu muset postavit na vlastní nohy, nebo nebudu mít z čeho žít. Poslala jsem asi šedesát nebo sedmdesát e-mailů do různých ZUŠek, většinou mi přišla odpověď, že „děkujeme, jste zajímavá, ale učitelé máme“. Jedna jediná ZUŠ v Náměšti nad Oslavou mi odepsala a tam do teď učím, a to je tedy asi náplň mého volného času.

Co přesně učíš?

Učím zpěv. Mám skvělé děti, ta práce mě

baví, mám výborného pana ředitele, který mi vychází velice vstříc. Tři duše mám tady v Muzikálové školičce. A mě pokaždé moc potěší, když přijde někdo z divadla a řekne mi, že byli moc šikovní a přirození, je to vždycky pohlazení.

Co máš teď momentálně před sebou a na co se těšíš?

Těším se, že budu teď chvíli doma v Brně a že budu součástí *Rockové mše* a zkoušet *BASTARDA* v MdB, je to jiná práce, jiná muzika, bude to výzva pro nás pro všechny. Velmi příjemně mě překvapilo, když mi volal Peťa Gazdík, jestli bych vzala i understudy jednoho z těch Stínů Satana. Je to hodně zpívání, hodně těžkého zpívání, ale to mně zrovna nevadí. A má to skvělý inscenační tým. Já miluju práci s Peňou Kratochvilovou, se kterou jsem se potkala zatím jenom, když jsem doskakovala do *Jane Eyrové*, ale bylo to moc fajn, takové klidné, přesně řekla, co chce, upozornila, kde co dělám špatně, a nebyl to žádný stres nebo prudký nátlak. S Peťou Gazdíkem dělám už od *Pekařovy ženy*, ani nevím kolikátou inscenací, čtvrtou nebo pátou. Ale poprvé budu spolupracovat s Tonym, který má na starost hudební nastudování. Já mu naprosto důvěřuju, na to, že nemá vystudované žádné dirigování ani nic podobného, diriguje celým tělem, a když nemůže rukama, ukazuje všem hlavou. Jde z něj taková energie, že se toho vůbec nebojím.

A třeba něco mimo divadlo?

No já nevím, jestli to můžu říct, ale těším se... od července do listopadu nás s Tonym čeká zajímavá pracovní cesta po Severní a Jižní Americe. Prý jsme první Češi, kterým se povedlo dostat na tuto konkrétní výletní loď Viking Polaris, kde budeme dělat pěvecko-hudební contemporary duo. To je výhledově veliké dobrodružství a mám z toho samozřejmě i trošičku strach. Jo a ještě předtím budeme mít s Tonym svatbu.

Tak to je dobrodružství víc než dost.

Děkuji za rozhovor, šťastnou plavbu a hodně štěstí!

Text: Miroslav Ondra

FESTIVAL **DOKOŘÁN**

PRO HUDEBNÍ DIVADLO 2024

14.-18. ČERVNA

14. 6. 16:00 | Hudební scéna | **JALTA, JALTA** | Kazalište Komedija Zagreb (Chorvatsko)
19:00 | Činoherní scéna | **COMPANY (PŘÁTELÉ)** | Divadlo J. K. Tyla v Plzni
22:00 | Dvorana MdB | **SAJMON & GARFUNKERS** | koncert

15. 6. 14:00 | Hudební scéna | **THE ADDAMS FAMILY** | Městské divadlo Brno
Před představením proběhne slavnostní předání Cen magazínu Musical-opereta za rok 2023
19:00 | Činoherní scéna | **MAKROPULOS musical** | Východočeské divadlo Pardubice
21:30 | Dvorana MdB | koncert

16. 6. 15:30 | Činoherní scéna / Dvorana MdB | **PÍSKÁNÍ PO VĚTRU + MUZIKÁLOVÁ SMRŠŤ** | Muzikálová škola při Městském divadle Brno
19:00 | Hudební scéna | **OLIVER!** | Divadlo Nová scéna, Bratislava

17. 6. 18:00 | Činoherní scéna | **KDE JE TA RYBA?** | Dejvické divadlo, Praha
20:00 | Dvorana MdB | **KONCERT MUZIKÁLOVÝCH PÍSNÍ** | koncert

18. 6. 18:00 | Činoherní scéna | **JONÁŠ A TINGL-TANGL** | Divadelní spolek Kašpar, Praha
19:30 | Hudební scéna | **KÝM PŘÍDU STOUNI...** | Slovenské národné divadlo, Bratislava

Trampoty z děkovačky jedné uvaděčky

Nahlédněte do tajů přípravy té správné divadelní děkovačky. A co se myslí pod slovem „správné“? Prostě to, že všichni dostali, co měli, a nikdo u toho nezakopnul. Že to mnohdy není tak jednoduché, jak to vypadá, se dozvíte na následujících řádcích tohoto článku.

Mnoho z vás možná neví, že každá inscenace, jak na Činoherní, tak Hudební scéně, má svou vlastní „děkovačku“ čili rozpis toho, jak jednotliví herci na jevišti při předávání dáreků stojí. Naneštěstí většina takových rozpisů je navíc opatřena poznámkou: „*Měli by stát takhle, ale znáte to, nestojí,*“ jež na odvaze nikomu moc nepřidá.

Jednoduché pravidlo pro nošení dáreků na Hudební scéně zní: Nejlepším přítelem je paní inspicientka nebo pan inspicient. Ti říkají, kdy vyrazit, a dokonce umějí bezpečně poznat jakéhokoliv herce, ať už je v sebeextravagantnějším kostýmu.

Na Činoherní scéně vám nepomůže nic, jediná užitečná rada je držet se ve skupině. Čím víc vás je, tím spíš si vás herci i diváci všimnou a nikam neutečou.

Představte si situaci, že neznáte všechny herce v našem divadle. Ano, i to se může stát. Pamatujete si jen, že jdete k pátému herci zprava, ale co se nestane, na jeho místě stojí herečka. Ta na vás s očekáváním kouká, zatímco vy pro ni máte jen nekonečně dlouho trvajícím zmateným pohledem. Uplyne jedna dvě vteřiny, jež trvají celou věčnost, až vám do mozku konečně doputuje informace, že byste se asi měli začít rozhlížet a toho dotyčného si najít. Případně, pokud vám to hlasivky dovolí, se ještě můžete začít vypyatvat všech okolo. A to byl jen jeden člověk, zkuste si představit, že nesete dárky více lidem. Ale to už je možná moc složité, raději na to rychle zapomeňte, takové věci se přece ve skutečném životě nestávají.

Nyní ještě výběr tří nejzrádnějších inscenací, se kterými se můžete setkat:

Na *Cyrana z Bergeracu* si dávejte obzvláště pozor, o tom už dokonce kolují mezi uvaděčkami legendy, a ne zrovna pěkné. Na scéně je totiž jedna úžasná věc, mezi prkny jsou mezery přímo na podpatky.

V inscenaci *Prachy!* zase kloužou peníze, ale uklouznout na penězích asi není ta nejhorsší věc, co se vám může stát. Škoda jen, že nejsou pravé, to by se to potom klouzalo.

Zatímco činohra *Velký Gatsby* se jde z druhé strany, než jsme zvyklé, a aby toho nebylo málo, na jevišti se vyskytuje překážka v podobě rampy.

Ono, co si budeme povídat, ty nohy v těch podpatcích vypadají líp, bohužel ale za cenu, že se markantně zvýší šance na to, že se zlomí noha i podpatky. V tomto případě nezbývá než zvážit nějaké výhodné pojištění nebo požádat o přidání rizikového příplatku do pracovní smlouvy.

A ještě jedno pravidlo na závěr: Premiéra není rozhodně nic pro slabší jedince. V takové chvíli si člověk přeje mít více rukou než chobotnice a sílu jako stokilový sumo zápasník. Jisté také je, že většina z nás držela v ruce víc dáreků a kytic, než za život kdy dostane.

Teď už snad bude lehčí pochopit, že největší noční můrou každé uvaděčky, která kdy měla na starost takovou děkovačku, jsou diváci, kteří přestanou tleskat, a ona nestihne předat potřebné dárky a květiny. Tak vás poprosíme o jediné, tleskejte, ať to všechno stihneme.

Text: Eliška Halodová

Víra jim byla vším

Libor Kalina | 21. 2. 2024 | brnozurnal.cz

(...) Autorova drammatizace minimálně zužující obsáhlou předlohu klade na diváka nemalé nároky. Hlediště noří do trýzní a strastí, v nichž jednotlivé postavy až splývají. Co je účinné pro autentické vyznění, může překážet dějové linii, jejímu vnímání. Nad sedmi stovkami stran dostává čtenář oddechový čas. Ne tak při tříhodinovém scénickém maratonu. Přesto se divadelníkům podařilo rekonstrukci tragické etapy bělovodské piaristické koleje zprostředkovat to podstatné: představit věrohodné portréty žen, pozapomenutých hrdinek, kterým byla víra vším, a proto pomáhala překonat nám dnes nepředstavitelné a nejspíše nepřekonatelné.

A že je toho vrchovatě k divání a divení! Scéna a kostýmy Evy Jiříkovské ve shodě s režijním pojetím přidávají strážným nadčasovost. Ideologický sadismus pátera Plojchara (bezskrupulózně přesvědčivý Viktor Skála) mírní i obnažuje seniorní kněz Stauber (alibismus části kléru uvěřitelně podaný Janem Mazákem). Dvojdmost Leny

(oduševnělá Lenka Janíková) / Bestie (exaltovaná škádlivá Eliška Skálová) skvěle rozehrává rozporuplnost hlavní postavy, mírně však protiřečí jejímu postupnému zrání a odhalování vlastní minulosti. Titulní postavou hry je jednoznačně Evarista. Markéta Sedláčková, aby byla skutečnou hvězdou kusu, nemusela dostat významně větší prostor, mohla však zestárnout i vnějškově, aby bylo uvěřitelné její finální setkání se synem Janem (strohý Oldřich Smysl). Například jako představená Benigna (civilně hrající hostující Drahomíra Hofmanová). Eva Jedličková coby svazačka dozorkyně Burdová spolu s „kápem“ Lenkou Bartolšicovou se v zemích subúlohách postaraly o jadrné vykreslení dobové arogance moci. Plaché Agnieszce (střídmá Míma Krajčová) v charakteristice pomohla chytrá scéna ataku členů její rodiny. (...) Sympatické bylo aktivní zapojení kvarteta členek hudebního souboru, které se z balkonu skvěle postaraly o interpretaci barokního kompozičního doprovodů z pera Vladivojny La Chia. (...)

Bílá Voda v kalné době

Michal Švanda | 28. 2. 2024 | kulturio.cz

(...) Doba komunistického pronásledování je tu velmi dobře charakterizovaná v řadě scén z internace, pracovního nasazení i vězení, kam se sestry záhy dostanou. Zupácké manýry s přehledem předvádí Petr Halberstadt v rolích, jako je místní správce nebo vyšetřovatel. Uhlazenějším, ale o to nebezpečnějším typem je s komunisty kolaborující páter Plojhar ve zdařilém podání Viktora Skály. I mezi ženskými postavami ale nalezneme odpudivé persony, pro které byla totalitní nesvoboda pravým požehnáním. Nejvýraznější z nich je soudružka Burdová, ztělesněná Evou Jedličkovou, která s gusem sestrám zneprůjemňuje život. Z představitelů kladných mužských rolí ještě vynikne Jan Mazák jako zásadový otec Stauber a Oldřich Smysl, představitel kněze Jana otevřeného novým přístupům. Pronásledování křesťanů, v tomto případě hlavně křesťanek, za komunistické diktatury ale není jediným tématem hry. Dalším silným motivem je postavení žen v katolické církvi. Řádové sestry vycházely ze své zkušenosti, kdy byly dlou-

hodobě vystaveny represím včetně znemožnění podílet se na normálním náboženském životě. Proto hledají možnost, jak dosáhnout kněžského svěcení alespoň u některé z nich. Získají ho díky představiteli skryté církve, tajnému biskupovi Felixi Marii Davidkovi (Dušan Vitázek), který je zde ale vyložené epizodní postavou. Toto řešení však není církví přijato a sestry marně bojují o jeho uznání i ve svobodných poměrech. (...) Renomovaný režisér Dodo Gombár, který předlohu Kateřiny Tučkové upravil, se snažil přenést na jeviště román pokud možno v co největší šíři. To se povedlo. (...) Při tak velkém rozkročení v čase i v tématech se hra musí občas opřít o text a část děje odvykládat. Vychází ovšem z působivé předlohy, takže to není na škodu. Výrazný podíl na udržení kontinuity a napětí v příběhu mají výkony hlavních představitelů, zejména Markéty Sedláčkové v roli nebojácné Evaristy a Lenky Janíkové ztělesňující uzavřenou Lenu těžce hledající cestu z vlastního traumatu.

1. **Nejoblíbenější herec (vypište jméno):** .....

2. **Nejoblíbenější herečka (vypište jméno):** .....

3. **Nejoblíbenější inscenace činoherní (zakřížkujte):**

- William Shakespeare / Hamlet aneb Hádala se duše s tělem
- Francis Scott Fitzgerald / Velký Gatsby
- Ray Cooney / Prachy!
- Kateřina Tučková, Dodo Gombár / Bílá Voda
- Henry Lewis, Jonathan Sayer, Henry Shields / Hra, která se zvrtila

4. **Nejoblíbenější inscenace hudební (zakřížkujte):**

- Andrew Lippa, Marshall Brickman, Rick Elice / The Addams Family
- Michael Schanze, Hans Dieter Schreeb / Heidi
- Stanislav Moša, Zdenek Merta / BASTARD
- B. Smetana, K. Sabina, V. Černický, K. Latzková, I. Ondříček / Proč bychom se netěšili na Smetanu

5. **Nejvýraznější tvůrčí počín (u jedné inscenace zakroužkujte jeden zvolený umělecký obor z uvedené nabídky):**

Hamlet aneb Hádala se duše s tělem / scéna - kostýmy - hudba - pohybová spolupráce - plakát

The Addams Family / překlad - hudební nastudování - scéna - projekce - kostýmy - masky - choreografie -

pyrotechnické efekty - plakát

Velký Gatsby / překlad - hudba - scéna - projekce - kostýmy - choreografie - plakát

Prachy! / scéna - kostýmy - hudba - plakát

Heidi / překlad - hudební nastudování - scéna - kostýmy - choreografie - plakát

Bílá Voda / scéna a kostýmy - hudba - pohybová spolupráce - plakát

Hra, která se zvrtila / scéna - kostýmy - hudba - pohybová spolupráce - plakát

BASTARD / libreto - hudba - scéna - kostýmy - choreografie - plakát

Proč bychom se netěšili na Smetanu / libreto - hudební nastudování - scéna - kostýmy - choreografie - plakát

Nevybrali jste si v páté kategorii nic z nabízeného výčtu? Zde je prostor pro Vaše další návrhy:

.....

100. repríza muzikálu *Bítls*

Hlasujte v divácké anketě Křídla a oceňte výkony těch, kteří si to podle Vás zaslouží nejvíce!

Hlasovat můžete vícekrát, ovšem pouze prostřednictvím tohoto hlasovacího lístku (internetové zaslání hlasů je zrušeno), který najdete v každém vydání časopisu *Dokořán*, ve foyer Činoherní a Hudební scény či na pokladnách MdB. Výsledky ankety vyhlásíme v lednu 2025 během slavnostního předávání cen.

Vyhrát však můžete i Vy! Každý měsíc vylosujeme jednoho šťastlivce, který od nás získá věcnou cenu.

Proto, prosím, vyplňte také Vaši e-mailovou adresu a telefon, abychom se s Vámi mohli spojit.

Jméno: .....

E-mail: .....

Telefonní číslo: .....

Anketní lístek vhodte do schránky ve foyer Činoherní či Hudební scény nebo v centrální pokladně MdB či zašlete poštou nejpozději do 31. 12. 2024. Děkujeme!

Městské divadlo Brno

Lidická 1863/16, 602 00 Brno, +420 533 316 360, predprodej@mdb.cz

Dějiny Hudební scény

Sezóna 2018/2019

Počínaje patnáctou sezónou zdobí foyer Hudební scény výstava kostýmní výtvarnice Andrey Kučerové nazvaná *V objetí s divadlem*, která je 7. 9. zahájena slavnostní vernisáží. 25. 9. uvádíme v režii Petra Gazdíka a pod dirigentskou taktovkou Dana Kalouska výjimečný *Koncert ke 100. narozeninám Leonarda Bernsteina*. 20. 10. sálem rezonuje velký potlesk při premiéře muzikálu o splněných přáních *BIG*, jehož zdárné první české uvedení se stává splněným přáním režiséra Petra Gazdíka. 27. 10. si ojedinelým projektem v podobě koncertu plného hitů českých dějin *VIVA "LALALA" REPUBLIKA* v režii Igora Ondříčka připomínáme sté výročí vzniku republiky. 8. 12. slaví jubileum hudební pohádka *Sněhurka a sedm trpaslíků*, která baví diváky všech generací už deset let. 16. 2. připlouvá poprvé na české jeviště Stingova *Poslední loď* v režii Stanislava Moši a diváci tento muzikálový hit do vod brněnského divadla vypouštějí předlouhým aplausem. 23. 3. je to přesně postě, co bláznivá féerie *Bítls* rozesmává publikum. 27. 4. premiérové obecenstvo oceňuje dlouhotrvajícím potleskem vestoje muzikál na motivy filmu Federica Felliniho *Nine* v režii Stanislava Moši. 7.–12. 6. jsou dny nabitě výborným hudebním divadlem díky úspěšně resuscitovanému festivalu *Dokořán* pro hudební divadlo.

Za oponou: Michal Kočička se raduje ze syna Jakuba, Jiří Ressler drží poprvé v náručí syna Jonáše, rodinka Studénkových se rozrůstá o dcerku Aničku, rodinka Janotova o dcerku Stelu a Hubertu Ratscherovi přichází do života radost v podobě dcerky Bibiany; Ivana Vaňková si z Přelouče přiváží Cenu Františka Filipovského za nejlepší dabingový výkon v titulní roli ve filmu *Mary Poppins*.

Sezóna 2019/2020

5. a 6. 10. slavíme dvěma koncerty v režii Igora Ondříčka *15 let soudobé Hudební scény*. Této významné události je věnováno i speciální vydání časopisu *Dokořán*, které stejně jako po střechu vyprodané koncerty mapuje všechny inscenace, jež zde byly od jejího založení odehrány. 19. 10. premiéra legendárního muzikálu *Mamma Mia!* v režii Petra Gazdíka naplňuje i přes podzimní termín celý sál příjemnou letní atmosférou díky nesmrtelným písním švédské skupiny ABBA. Slavné hity a především herecké výkony se dostávají pod kůži i Herecké asociaci, neboť Markéta Sedláčková si za ztvárnění Donny Sheridanové vysluhuje užší nominaci na Cenu Thálie a do širšího výběru se dostává i Dagmar Křížová za roli Sophie Sheridanové. 8. 2. se všichni v hledišti přítomní hosté cítí jako v ráji díky světové premiéře fantasy muzikálu *Ráj* z autorské dílny Zdenka Merty a Stanislava Moši, jenž završuje jejich společnou práci na hudební trilogii nazvané *Osudová komedie*. Řízením osudu se z rajsých časů náhle dostáváme do historicky nebyvalé a doposud nepředstavitelné situace: od 10. 3. v souladu s rozhodnutím Bezpečnostní rady státu přestáváme kvůli šíření onemocnění covid-19 až do odvolání hrát plánovaná představení. Po celou tuto zvláštní dobu však svým divákům dáváme veškerými (nejen) online aktivitami jasně najevo: **Myslíme na vás!**

Za oponou: Nastává svatební boom – své „ano“ si říkají Hana Kovářiková s Petrem Štěpánem, Monika Králová s Viktorem Skálou a také Renáta Mrůzková, Markéta Pešková, Simona Šeligová a Lenka Pazourková se svými partnery; vítáme nová miminka – Zorku Nikol Kratochvílové, Adélku Simony Šeligové, Maxmiliána Mikoláše Tyce, Alžbětku Lenky Kovářikové a Artura Renáty Mrůzkové; Stanislav Moša získává Cenu města Brna za přínos v oblasti dramatického umění.

Text: Kateřina Vižďová

„Autorská dvojice Merta–Moša je u nás jediná schopná konkurovat zahraničním dílům“, psalo se v roce 1993, poté co proběhla 11. listopadu na jevišti Městského divadla Brno premiéra vizualizovaného oratoria *Bastard*. Inscenace zaznamenala 201 repríz, soubor s ní hostoval i v pražském Národním divadle, vznikl o ní dokument České televize a CD s nahrávkou bylo velmi brzy vyprodáno. Od premiéry druhého společného titulu Zdenka Merty a Stanislava Moši tedy uplynulo již více než třicet let. Autoři společně napsali dalších sedm hudebnědramatických děl včetně jedné opery a aktuálně pracují na titulu dalším. Jejich *Pohádka o živé vodě* bude mít premiéru v našem divadle v příští sezóně, v sezóně, kdy oslavíme 20 let od otevření Hudební scény. A právě v souvislosti s těmito oslavami se zrodil nápad vrátit se právě k *Bastardovi*.

Oslavy 20 let Hudební scény tedy pomyslně zahájíme ve chvíli, kdy dílo, které bylo napsáno pro jeviště scény Činoherní, ve zcela nové koncepci uvedeme na scéně Hudební. Autoři se při jeho tvorbě inspirovali především Goethovým *Faustem*, v jehož centru stojí člověk toužící po dalším a dalším poznání. Tohoto zástupce lidstva ovšem postavili mezi Dobro a Zlo, mezi Ducha svatého a Satana, a po vzoru středověkých moralit a pohádek nechali tyto dva protipóly, aby se střetly v boji o jeho duši. *Bastard* je zde jakýmsi Everymanem, člověkem, kterému je nabídnuta možnost podniknout cestu napříč světy a časy, aby se rozhodl, na čí stranu se přikloní. Satanem je stále lákán zhoubnými možnostmi mít vše, na co jen pomyslí, přičemž Duch svatý zůstává v pozadí a věří, že se člověk dokáže rozhodnout správně. V takovém rozhodování by mu měla pomoci láska v podobě čisté Markétky, kterou ovšem *Bastard* během svého putování znovu a znovu potkává a znovu a znovu zrazuje. V režii **Petra Gazdíka** vzniká zcela původní inscenace, která se snaží příběh *Bastarda*

přiblížit současnému světu. Fantazijní světy, které Satan *Bastardovi* nabízí, tak mohou připomínat situace a místa, která dnes důvěrně známe. A přesto text i hudba zůstávají stejné, což jen potvrzuje nadčasovost tohoto díla. V kostýmech **Andrey Kučerové** a scéně **Petra Hlouška** ožije jakýsi „cirkus vesmír“, ve kterém je vše možné. Součástí scény bude i sedmičlenná kapela spolu s bandleaderem a spoluautorem nového hudebního aranžmá **Tonym Markem**. Choreografkou inscenace je **Hana Kratochvilová**, také ona vytváří novou pohybovou podobu příběhu hledajícího odpovědi na otázky: „Kdo jsme? A kam jdeme?“

V titulní roli se diváci mohou těšit na **Dušana Vitázka**, o jehož duši bude bojovat **Jan Apolenář** v roli Ducha svatého a **Viktória Matušová** jako Satan. Satan v nové koncepci bude ovšem bytostí lstivou a mnohovrstevnatou, a proto se rozdělí ještě mezi další trojici hereček, Satanovy stíny si tedy zahrají **Svetlana Janotová**, **Ivana Vaňková** a **Diana Velčická**. Markétku bude hrát **Esther Mertová**, Bastardem stvořenou bytostí Homunkula **Ondřej Studénka**, Černoděra **Oldřich Smysl**. Company ze členů našeho divadla tentokrát rozšíří i akrobatky brněnského Cirkusu LeGrando a jak již bylo zmíněno, členové orchestru tentokrát usednou přímo na jeviště. Premiéra proběhne **na Hudební scéně 20. dubna 2024**.

Text: Klára Latzková

Nepřehlédněte

Prožijte pěkné divadelní podvečery na Lidické!

Spolu s prodejem Sezónního abonmá, jež bylo představeno v minulém čísle, začíná i prodej **Předplatného pro pěkné podvečery**, které obsahuje dva činoherní a dva muzikálové tituly, jež patří k těm nejžádanějším. V sezóně 2024/2025 vás čeká tradiční tragédie v netradičním pojetí **Hamlet aneb Hádala se duše s tělem** hned se dvěma dánskými princí na jednom jevišti, zběsilá fraška **Prachy!**, kolem nichž se roztočí komediální kolotoč, a dvě velkolepé muzikálové show: **The Addams Family**, v níž se svéráznou rodinkou Addamsů prožijete zábavnou večeri v jejich gotickém sídle, a **My Fair Lady (ze Zelňáku)**, jež svým neodolatelným hantecovým projevem okouzlí Profesora Hradského, Plukovníka Špičku i vás!

S předplatným se pojí nejen abonentní kartička, ale i řada výhod: sleva oproti nákupu jednotlivých lístků, divadelní kalendář, magazín Dokořán, pozvánky na speciální akce a hlavně – budeme vám držet místo v našich sálech!

Noví zájemci předplatné zakoupí **od 17. dubna 2024** na komerčním oddělení či na www.mdb.cz.

V příštím čísle

- Životní jubileum s Petrem Štěpánem probere Jan Šotkovský.
- Nejen o zkoušení **BASTARDA** si s Esther Mertovou popovídá Kateřina Vižďová.
- Robert Jícha připraví reportáž ze zvukařského zázemí Hudební scény.
- Podrobně vám představíme letošní novinku Biskupského dvora.
- Plakát Elišky Horňákové.

Mediální partneři

RENGL

DOKOŘÁN duben 2024

Městské divadlo Brno

Ředitel:

Stanislav Moša

Lidická 1863/16, 602 00 Brno

Tel.: +420 533 316 320

+420 533 316 360

www.mdb.cz

Šéfredaktorka:

Klára Latzková

Tisková mluvčí:

Kateřina Vižďová

Grafická úprava:

Jitka Hloušková

Periodikum registrováno pod číslem MK ČR E 12150

293. číslo

Vydalo MdB

za finanční podpory Ministerstva kultury ČR

Uzávěrka: 22. 3. 2024

Náklad: 5 200 ks

Foto: Nikol Wetterová

a Tino Kratochvil

Titulní strana:

foto: Nikol Wetterová

Andrew Lipa, John August
VELKÁ RYBA (BIG FISH)

režie Stanislav Moša

3. až 7. dubna

na Hudební scéně

Dagmar Křížová, Aleš Slanina

Speciální představení 8. března na Hudební scéně

Roald Dahl

MATILDA

scénář

Dennis Kelly

hudba a texty

Tim Minchin

V pátek 8. března se odehrálo speciální představení muzikálu *Matilda*. Režisér Petr Gazdík pozval na jeviště děti, které za rok uvádění tohoto kouzelného příběhu už stihly vyrůst natolik, že jejich další účinkování v dětských rolích není možné. Ela Košíčková, Ema Miklišová, Laura Mohylová, Terezie Suchomelová, Elena Szendiuchová, Filip Červinka, Adam Kalousek a Jakub Straka se proto přišli s *Matildou* rozloučit pří-

mo na jeviště. Anička Bergerová, jedna z představitelk *Matildy*, se přesunula mezi své kamarády do dětské company a i v dalších rolích zde došlo k různým posunům. Chcete-li tedy vidět děti z *Matildy* v rolích, které dosud nehrály, nechte si ujít další reprízy. Diváci této speciální reprízy si tak mohli na závěr užít píseň *Odbojně děti* ve zcela výjimečném podání kompletního dětského obsazení.

